

Miért?

(Why?)

1964. április 1. Tulsa, OK

- 1 „Minden lehetséges, Uram hiszek;
Uram hiszek, Uram hiszek,
Minden lehetséges, Uram hiszek.”

Hajtsuk meg most a fejünket imádságra.

Mennyei Atyánk, Te ismered az emberek szívét. És annyira hálásak vagyunk Neked ezért a szellemi közösségben eltöltött időért és imádatért ezekkel a kedves emberekkel, a Szent Szellem jelenlétében. Ó, Isten, imádkozunk, hogy áldd meg ezt a kis gyülekezetet és az összes többi kis gyülekezetet, akik csatlakoztak, az iskolában mindenhol. Áldd meg a népedet mindenhol Atyám. Végy dicsőséget magadnak és szólj most hozzánk tovább az Igében. Jézus nevében kértük ezt. Ámen.

Leülhettek.

- 2 Williams testvér, mindketten, az idősebb és az ifjabb, Osborn testvér, és testvérek, bárcsak soha ne lenne vége. Bárcsak így maradna. Olyan boldog vagyok ezen a reggelen, úgy emlékszem, hogy ennyi év után (körülbelül negyven év) visszajövök ebbe a gyülekezetbe és ugyan azt a dicsőséges Szellemet látom mozogni az emberek között. Ez egy olyan drága kincs, Istennek egy ilyen jelenléte. Semmiségnek tűnik. Ti, biztos vagyok benne, hogy nem ismeritek fel, hogy mennyire gazdagok vagytok. Ez egy olyan megnyugvás a szemeimnek, hogy ránézek az emberek arcára és látom Isten dicsőségét ragyogni. Tommy testvér és én ott ültünk, néztük a kislányokat és kisfiúkat, ahogy belépnek az Úr imádatába, láttunk asszonyokat, fiatal lányokat, középkorúakat, időseket és mindenkit tiszta és megmosott arccal, férfiakat, akik teljes szívükből gondolták. Biztos vagyok benne, hogy ez—hogy ti hozzá vagytok ehhez szokva, mert ez egy mindennapos jelenség nektek, de nekem ez egy kincs.

- 3 Egyszer volt egy idős halászember, aki a tengernél élt, és volt egy ember, aki pedig lement a tengerhez, hogy pihenjen. És az az ember dolgozott, művész volt. És úgy gondolta, hogy megy, hogy pihenjen, szóval lement a tengerhez. Még soha nem látta azt ezelőtt, már olvasott erről, már látott róla képeket, de még soha nem látta ezelőtt. És azon a reggelen, útban a tengerparthoz, találkozott egy vén tengerésszel, vagy idős tengerésszel, aki a tengertől jött. És azt mondta „Hová mész jóember?” így válaszolt, „Ó, uram, lemegyek, hogy pihenjek. Lemegyek a tengerhez.” Azt mondta, „Alig várom, hogy megérezhessem a só illatát a sós hullámokból, ahogy játszanak oda vissza és mókáznak a parton. Akarom hallani a sirályok vijjogását, ahogy elhaladnak. És próbálta elmagyarázni, hogy volt—hogy mit akart csinálni. És az öreg (halász) azt mondta neki, hogy „Én nem látok semmi érdekeset abban, már negyven éve járok ki, de nem látok semmi vonzót abban.”

4 Úgy gondolom, hogy ez a probléma. Látjátok? Csak nem ismeritek fel. Ti ebben benne vagytok mindig, (látjátok?) de nekem ez egy—ez egy virágcsokor a mennyből, ez...Ez valami igazi. Látjátok, annyira hozzá tudtok szokni akármilyenhez, hogy az a végén már nem is nagyon lesz vonzó számotokra. De amikor valahogy úgy jutsz el egy helyre, hogy már olvastál arról, már hallottál arról és aztán egyenesen belesétálsz, akkor van ott valami, amit alig tudsz kifejezni. Volt egy kis örömnemem egy pár hete az Outlaw testvér gyülekezetében kint Arizónában. Én—én csak nem értettem. Csak tettem a munkámat az emberek között... És megpróbáltam meglátogatni minden szervezetet, felekezetet, megpróbálva a legjobb munkát tenni, amit tudtam, beállni a hasadékba az emberekért. Amikor felkeltem ott azon a napon, és végignéztem azon a csoporton, és hallottam egy kórust úgy énekelni, mint ma reggel, és láttam azokat a fiatal férfiakat és fiatal asszonyokat ott állni, az arcuk csillogott... Kinéztem és láttam egy idős embert ott ülni, és a szemeit ragyogni... Isten ereje — Én csak lehajtottam a galléromat és hátratettem a kabátomat és...

És újra belemegyünk ebbe ezen a reggelen. Talán én—egy másik héten fogok továbbmenni úgy néz ki. Vannak... olyan jó...

5 Williams testvér, mindig legyen Isten veled és a fiaddal ebben—ebben a nagy munkában. Testvér, itt, a misszionáriusok és így tovább... Olyan nagyra tartom ezt. Soha, soha ne menjetek el ettől barátaim. Maradjatok ezzel. Látjátok? Soha ne engedjétek ennek az imádatnak a szellemét, és ennek a tiszta szentségnek, hogy meghaljon köztetek. Tartsátok égve ezt a fényt, mert ez a gyülekezet életútja. Így van. Ez Krisztus az—Ő Gyülekezetében. Hosszan tudnék itt állni és beszélni, de nemsokára lesz egy másik összejövetelem, és én... Általában ezek előtt a gyógyító szolgálatok előtt csak szeretnék az Isten jelenlétében maradni egy ideig, és odamenni, és imádkozni, és csak várni, amíg tudom, hogy az Ő Jelenléte ott van. És lesz imasorunk ma délután, azt hiszem.

6 Én—én nem tudom megígérni, hogy mikor, de talán, ha legközelebb ... most megvan a címetek. Nem tudtam, hogy pontosan hol vagytok. Elég gyakran járok ezen az autópályán, amikor nyugatra megyek. Hogyha úgy lesz, hogy itt jövök keresztül egy összejövetelre este, akkor be fogok jönni, ha így fogtok énekelni nekem. Ez—ez csak felébreszt... szeretem ezt. Nos, soha nem tudtam énekelni. Nem tudok olyan tisztán énekelni, de tudjátok, majd ha mindannyian hazamentek a hegytetőn lévő szép, tágas mennyei lakóházaitokba, tudjátok, és ott lesz egy kis kunyhó, gondolom nekem, egészen lent az erdő sarkán, ott lent szóval... Egy nap hallhatjátok majd a tornácotokon, ahogy átnéztek a domboldalon látva a hajnalcsillagokat együtt énekelni lefelé, hallotok majd egy hangot onnan letről „Ó, végtelen nagy kegyelem!” Akkor majd azt mondjátok, „Nos, dicsőség Istennek, az öreg Branham testvérnek sikerült. Ott van. Ő ott lent csak élénekelget magában.” Ez egy csodálatos kegyelem lesz, így van, amikor odaérek. Így én — nagyon hálás vagyok az Ő áldásaiért.

7 Fel akarom hívni a figyelmeteket ma reggel a Jeremiás 8. fejezetére és a 22. versre.

Nincsen-é balzsamolaj Gileádban? Nincsen-é ott orvos? Miért nem gyógyíttatott meg az én népem leánya?

Ez egy csodálatos kis szöveg, de ugye nem az a lényeg, hogy milyen rövid, hanem az értéke, amit tartalmaz. Sok ember a mennyiségre megy, de mi a minőségről beszélünk.

8 Nem régen volt itt egy kisfiú akiről beszéltem nektek, talált fent a padláson (a folyó túl oldalán ahol élek)... Talált egy régi postabélyeget, ami sárga volt. És neki a fagyin járt az esze, ezért ment lefelé az úton, hogy találjon egy bélyeggyűjtőt. És megkérdezte, „Mit adsz ezért a bélyegért?”

„Ó,” azt mondta, „Adok egy dollárt.” Mivel azt hitte, hogy csak egy centet fog érte kapni, így eladta azt egy dollárért. Nem sokkal azután, a bélyeggyűjtő ötszáz dollárért adta el azt a bélyeget. Később az már ezreket ért. És nem tudom, hogy mennyi most annak az értéke.

9 Most, ez nem amiatt a kis darab sárga papír miatt volt, mert azért nem lett volna érdemes felvenni azt a földről. Az számított, ami a papíron volt. És ez az, ami itt van: Az az, ami a papíron van. A Bibliát Kidson testvér vette meg. Az ő—Kidson testvér adta nekem ezt a Bibliát körülbelül negyven évvel ezelőtt Houstonban, Texasban, ahol az egyik első ébredésemet tartottam, és, azóta mindig ebből prédikálok. A Biblia nagyjából húsz dollárba került, de a szavai, amiket olvastam abban, az az Örök Élet mindenkinek, aki hisz. Ez—ez Isten Igéje.

10 Csak egy—egy szót szeretnék címnak adni: „Miért?”; „Miért?”

Tudjátok, ha Isten készít egy menekülési utat az Ő népének, és ők nem fogadják el azt, akkor Ő akarja tudni, hogy miért. Miért nem tették meg? Miért... És mi mindannyian számot fogunk adni ezért. Amikor Isten utat készít a gyógyulásnak és az emberek nem fogadják el, akkor Ő megkérdezi, hogy „miért?” Neki joga van megkérdezni, hogy „miért?” ha mi nem fogadjuk el azt, amit Ő adott nekünk. Egyszer a Bibliában volt egy király. És ő volt Izrael királya. Ákháb és Jézabel fia volt. És egy napon, amikor a tornácának a rácsain sétált és átesett a tornácon, megsérült. Igazán komolyan beteg lett. Hivatott kettőt az emberei közül és elküldte őket, Ekronba hogy megtudják az istentől, Belzebubtól, az ország nagy istenétől, hogy—megbeszéljék vele, hogy élni fog, vagy meg fog halni.

És az úton lefelé valahol a patak partján, egy régi sárkunyhóban, ott volt egy próféta, Illés. És Isten szólt Illéshez, és elment és odaállt az útra. És megállította ezt a két hírnököt, és azt mondta, „Menjetek vissza, és mondjátok meg a királynak: 'Miért küld fel titeket ezért az istenért? Miért küldene ezért az istenért fel ide, egy idegen istenért? Azért, mert nincs Isten Izráelben? Azért, mert nincs próféta Izráelben, aki meg tudná ezeket mondani? Akkor miért küldene fel oda?’”

11 Kíváncsi vagyok, hogy néha a gyülekezeteinkben, amikor - ennyire szeretünk ide jönni ezen a reggelen—miért is akarna egy ember egy kocsmába menni? Miért is akarna egy fiatal nő a táncparketten lenni? Miért akarnak az emberek Whiskyt inni, hogy enyhítsék a szívüknek fájdalmát, amikor Istennek minden áldása és ereje értünk van itt? Miért akarnánk mi egy— elkötelezni magunkat egy valamilyen felekezeti hitvallásba, amikor a Szent Lélek ereje itt van, hogy boldoggá és szabaddá tegyen minket? Miért akarnánk ezt tenni?

Ez arra emlékeztet engem, amikor egy ember egy orvos ajtóküszöbén haldoklik egy olyan betegségben, amelyre az orvosnak megvan az ellenszere. Most, ha egy—ha az orvosnak megvan az ellenszer, és az ember beteg, és az az ember elmegy az orvos tornácaig, és meghal a tornácon, mert visszautasítja az orvos gyógyszerét, erre nincs mentség. Biztos, hogy nincs. Ha az—az orvosnak megvan az arra a betegségre való orvossága, és van nagy mennyiségű szérum, ellenszer, ami kigyógyítaná az embert a betegségből, és az ember meghal az orvos ajtajának küszöbén, az nem az orvos hibája. Nem is az orvosság hibája. Ez azért van, mert az ember nem akarta bevenni az orvosságot. Ez pontosan így van. Az az oka annak, hogy meghalt, hogy elutasította, hogy bevegye az orvosságot. Az az oka annak, hogy meghalt.

12 És ez az oka ma, hogy az emberek a gyülekezetek padjain haldokolnak a bűneiktől, és ez azért van, mert visszautasítják az orvosságot, amit Isten adott a gyógyulásukra, - a szívfájdalmaik gyógyítására, a betegségeikre és bajaikra, a szívük betegségeire, lelkükre, és elméjükre. Az emberek csak visszautasítják azt. Azt mondják, hogy „Ó, ez csak egy rakás szent hempergő. Ez csak egy rakás Pünkösdi.” És csak tovább mennek és megpróbálják elhallgatni azokat az áldásokat, amiket Isten adott nekik. Gondoltál már arra, hogy „Miért iszik egy ember? Egy ember miért... Az asszonyok és fiatal lányok miért mennek szórakozni, és—és miért néznek ki úgy, mintha a Mardi Gras-ra mennének (Mardi Gras: egy karnevál neve) és miért mennek ki azokban a testhez simulós felsőkben és, így tovább?” Ez azért van, mert van egy hely a szívükben, ami szomjazik valami után. És Isten teremtette őket így, hogy szomjazzanak, de arra, hogy Őutána szomjazzanak. És megpróbálják elhallgattatni a világ dolgaival azt az áldott, szent szomjúságot. Miért csavarjátok ki azt, hogy Isten egy Őutána való szomjúságot adott az embereknek. Ezt a világ dolgaival próbálod kielégíteni. Ez nem fog működni. Ez soha nem fog működni.

És ha az ördög nem tud téged rávenni erre, akkor rávesz arra, hogy legyen beírva a neved egy gyülekezeti könyvbe és, hogy kereszténynek hívd magadat. Ő ezzel próbálja kielégíteni ezt. De addig nincs elégedettség, amíg maga Isten nem jön be a szívbe, hogy irányítson, és, hogy kielégítse az embereket, és hogy megáldja őket, és hogy odaadja nekik azt, amit teremtett a szívükben. Ő akarja betölteni azt az űrt. Semmi sincsen a világban, ami betölti azt. Soha ne felejtse el egyikőtök sem ezt.

13 Fiatal hölgyek, ezek a kislányok itt, gyönyörűek, úgy fogjátok felnevelni őket, hogy

hosszú hajuk legyen és—hogyan helyesen öltözzenek, de ti a Sátánnak a céltáblái lesztek. Mindig tartsátok magatokon az Istennek erejét. Soha ne engedjétek, hogy elhagyjon titeket. Ez egy nagyszerű és drága kincs, hogy Isten bejött a szívetekbe a Szent Lélek keresztség által, ezt a boldog örömet adva. Amikor fiú voltam, egy gyerek, kipróbáltam mindent, amihez elég nagy voltam, hogy meg tudjam csinálni, és sok dolgot, amihez nem voltam elég nagy, hogy megtegyem. Akárhogyan is, de kipróbáltam, de soha semmit nem találtam, ami kielégített volna egészen addig, amíg Isten be nem töltött a Szent Lélekkel, és nem helyezett valamit a szívembe, ami tökéletes elégedettséget adott. Igen.

14 Tudjátok, hogy ők—ők hogyan dolgoznak egy--egy orvosságon egy betegséghez... Most a próféta megkérdezte, „Nincs é balzsamolaj (ami egy orvosság)? Nincs balzsamolaj Gileádban? Nincs ott orvos?” Nincs ott orvos vagy orvosság? Miért nem gyógyított meg az én népem leánya? Mi a baj ezzel? Mi okozza ezt? Nincs mentség.

Most, hogy találják meg az ellenszert? Először is, a kutatók kikísérleteznek különböző fajta kémiai anyagon, és egy laboratóriumban összekeverik azokat, és baktériumokat tesztelnek vele, rájuk teszik az ellenszert. És aztán fognak egy jótékony hatású baktériumot és egy rossz baktériumot, és addig próbálják őket egybedolgozni, amíg valami meg nem öli a rossz baktériumot, és (kivéve, ha ez egy antibiotikum), és meghagyják a jótékony baktériumot. Most, amikor úgy gondolják, hogy kifejlesztették, akkor veszik a szérumot és beadják egy tengerimalacnak, és megfigyelik, hogy élni fog-e a malac, vagy meghal. Most néha, az nem fog az embereken működni. És nem bízatsz az orvosságokban, mert néha egy gyógyszer segít egy embernek és egy másikat pedig megöl. És most dolgoznak valami gyógyszeren, vagy valamin, hogy meggyógyítsák a rákot.

15 A minap, amikor a kommunisták elővették azt az üvegcsét, meglóbálták a világ előtt, és azt mondták, „Van valamink, ami egy bénának, azután, hogy az izom működése leállt, visszahozza az erejét.” Ez szégyen a gyülekezet számára. A megszabadítás nem a kommunizmusnak lett adva. A szabadítás a gyülekezetnek lett adva. Így van, az élő Isten gyülekezetének. És elmondom nektek, az előző gondolatok folytatása helyett, hogy a gyülekezetnek előre kéne haladnia az Isten erejében, és véve azt a nagy erőt, ami közöttünk van, és nem pedig...

Mi—vagyis én szeretem megfűjni a sípot... ezek... én—én csak szeretem... Ennyi gyermekiség még van bennem, szeretem hallani a síp hangját, de mégis sok gőz is kell, ahhoz hogy egy motor is működhessen, tudjátok, ahogy megy az útján. Ha meg tudnánk találni, hogy hol van az a nagy erő amit Isten adott nekünk, akkor az meggyógyítaná a betegségeket, akkor az megítélné a szívek gondolatát, akkor az feltámasztaná a halottat, akkor az nagyszerű és hatalmas dolgokat tenne, ha meg tudnánk azt tartani.

16 Most, azt mondják, hogy az elsőszámú gyilkos az a szívbetegség. Én nem értek ezzel egyet. Az elsőszámú gyilkos az a bűn betegség; az a nemzet gyilkosa, a bűn betegség. A bűn az a hitetlenség. Ez bejön a gyülekezetekbe, megfújja az embereket valami ember által készített teológiai szél, egy adag hitvallás. És máris látod, hogy az az ember hitetlenné válik, lehet, hogy vallásos, de hitetlen. A vallást nehéz megfogni, mert az Antikrisztus olyan közel van, mint az igazi, addig, amíg megtevesztené a kiválasztottakat is, ha lehetséges volna. Káin ugyanolyan áldozatot mutatott be, mint Ábel: készített egy oltárt, letérdelt, imádta Istent, felhelyezte az áldozatát az oltárra. Mindent olyan vallásosan tett, ahogy Ábel tette, de ő a rossz módon tette. Isten nem tudta elfogadni.

17 És Jézus azt mondta, „Pedig hiába tisztelnek engem, ha emberi parancsolatokat tanítanak.” Nekünk a helyes utat kell választanunk. Azt mondom, hogy az ember soha nem lesz képes Istenhez jönni addig, amíg nem állunk rá Isten biztos útjára, ami elvezet minket arra a helyre. A valódi betegség kell, hogy meg legyen ölte számunkra. Meg kell, hogy találjuk az igazi betegséget, és ezt a betegséget meg kell ölni, ez a bűn betegség, a hitetlenség. És ez addig nem történhet meg, amíg meg nincs a helyes gyógyszer. A helyes gyógyszert kell megtalálnunk. És ez a jó gyógyszer Isten házi patikájában van valahol, különben Ő soha nem írta volna fel azt a receptet. Így van. Ez addig nem lehet meg, amíg el nem érünk arra a helyre. Kutassuk ezt, és lássuk meg, hogy hol van, lássuk meg, hogy van-e recept, lássuk meg, hogy mi az a gyógyszer. És amikor megtaláljuk, akkor megvan az ellenszer.

18 Néhány ember azt mondja, „Nos várjunk csak egy percet. Tudod, én csak nem tudok megszabadulni a cigarettától. Én—én egy gyülekezeti tag vagyok, de nem tudok belőle megszabadulni.” „Én—én szoktam táncolni járni és egyszerűen nem tudok attól megszabadulni.” Tudjátok mi a probléma? Még nem vették be a gyógyszert. Még nem lettek beoltva, mert ez az ellenszer nem egy tengerimalacon lett kipróbálva. Isten soha nem adta azt be tengerimalacnak. Ő magának adta azt be, és Ő saját magán próbálta ki, hogy meglássa, hogy működik-e.

19 Volt idő, amikor a gyógyszer nem volt túl jó, mert egy báránynak lett beadva, egy kecskének, egy üszőnek, és így tovább, de most Istenbe lett beadva, és Ő igazolta. Ő volt az, aki eljött, hogy bevegye az ellenszert. A Jordán partján Ő lett beoltva, amikor az egek megnyílottak és Isten Szelleme lejött, hogy Benne lakozzon. Ő lett beoltva. Ő sétált végig a Jordán partján. Ő űzte ki az ördögöket. Leköpték az Ő arcát és Ő odafordította a másikat. Ők tépték meg a szakállát. Alá volt vetve az összes tesztnek, aminek alá lehetett vetni, hogy bizonyítsa, hogy igaz. Ő soha nem használ tengerimalacot, Ő saját maga vette azt be. Ez egy emberre szabott feladat volt. Így Isten testté lett és közöttünk lakozott, hogy az ellenszert maga vegye be. Ő volt az, aki felfedezte azt. Ő volt az, aki kipróbálta saját magán. Nem kért senki mást, hogy bevegye azt, saját magán próbálta ki, a saját testén.

20 És tudjuk, hogy azon a napon, a kereszten, amikor eljött, hogy szembenézzen a halállal, az ellenszer hatott. Az ellenszer igazi volt, ez volt a helyes. Látták, hogy amikor

leköpték, még mindig tudott értük imádkozni. Amikor beleverték a szögeket a kezeibe, azt mondta, „bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek.” Ő azt tette, amit prédikált. Ő pontosan azt tette, mert az ellenszer, amivel be volt oltva, az kitartott. Egyszer valaki megkérdezte, „Add meg, hogy az egyik fiam a jobb, a másik a bal kezed felől üljön.” Ő azt mondta, „Ez nem az én dolgom, hogy megadjam, de beléd is be lehet-e oltani ugyan azt a szérumot, ami belém lett beoltva?” Be tudod venni Isten ellenszerét? Aztán a Golgotán bebizonyosodott, hogy hatott. Ez így volt. Most, jön a bizonyíték: fel fogja támasztani az ellenszer a halottat?

De Húsvét reggel az oltás még mindig hatott, mert a pecsétek feltörtek a sír körül. Lejött az Úrnak az Angyala, és elgördítette a követ és Istennek Fia, aki a sírban volt, Isten Maga, testté lett közöttünk, előjött, hogy bebizonyítsa, hogy az ellenszer a kísértésben is hat, a betegségben, a halálban, és a feltámadásban, az még mindig hat.

21 Miért beteg az én népem lánya? Nincs balzsamolaj Gileádban? Nagyon is sok van. Ő leöntötte azt a magasból. Amikor a tanítványok látták, és az emberek, akik el voltak hívva az Örök Életre látták, hogy az az ellenszer, ami oda tudja fordítani az egyik arcát; aztán a másikat, Valakit, aki a halál arcába tud nézni azzal a bizonyossággal, hogy az Írások igazak... Amikor egy ember be lett oltva Isten oltásával, ami a Szent Lélek, akkor minden igével egyet fog érteni, amit Isten mondott. Ezek sohasem fognak lefaragni a Bibliából, csak azért, hogy valami emberi teológiát elfogadhassanak. Minden ígét el fog fogadni, amit Isten írt. Azt fogja mondani, „Ez az igazság. Ez az igazság.”

22 Jézusnak volt egy igazsága, mert Isten azt mondta a prófétán keresztül, hogy „Nem engedem, hogy a Szentem rothadást lásson, és nem hagyom a Lelkét a pokolban.” Ez volt az a tű, ami beleszúrt az ereibe, de Húsvét reggel, Ő tudta, hogy ki fog jutni onnan, mert a Biblia azt mondta. És a bomlás hetvenkét óra után kezdődik el, három nap és éjszaka. Neki fel kellett támadnia, vagy az Írások megtörtek volna. Így az Írás nem tud megtörni. Az Írás nem tud megtörni. Isten megígérte. Csak éld meg helyesen az utolsó betűig.

23 Volt egy nap, amikor százhuszan akarták ugyan azt az oltást. Hiszen látták Tőle. Ó, dicsőség az Úrnak. Jézus azt mondta, „Ha meg akarjátok kapni azt az oltást, akkor menjetek el Jeruzsálembe, és várjatok. Ne izguljatok. Csak várjatok. El fogom küldeni. Megkaptuk ott fenn a teljes receptet.” És vártak, és hirtelen egy hang jött a mennyből. Az ellenszer úton volt, mint egy erősen fújó szél, és betöltötte az egész házat, ahol ültek. Tüzes lángnyelvek ültek rájuk, és mindnyájan betöltekeztek a Szent Lélekkel, és más nyelveken kezdtek el beszélni, ahogy a Szellem adta nekik. Mi volt a helyzet? Ők be lettek oltva. Ó, és amikor kimentek az utcára, az emberek elkezdtek látni Isten megnyilvánulását, akkor elkezdtek kiáltani, és azt mondták, hogy „Nos, mit jelentsen ez? Mi ez az egész, és mit kell tennünk, hogy meg legyünk mentve?”

24 Most, Isten egy pré—nem egy prédikátort—, hanem egy orvost helyezett a Gyülekezetébe. „Nincs orvos? Nincsen orvosság? Nincsen balzsamolaj? Nincsen...” Sok balzsam van, látták. És, lett egy orvosuk, aki a helyes receptet fogja felírni. Igen uram!

Doktor Simon Péter megmondta nekik, hogy mit kell tenniük. Azt mondta, hogy „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatára; és veszitek a Szent Lélek ajándékát. Mert néktek lett az ígélet és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.” Péter soha nem mondta, hogy „Ez csak egy mára szóló recept.” Ez recept a gyermekeiteknek, a gyermekeitek gyermekeinek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk. Ez a recept hatni fog náluk is. Ez a recept hatott nekem is. Ez a recept nálad is fog hatni. Ez a recept mindenkinél, hatni fog, akit az Úr Isten elhív.

25 Nos, mi a probléma a világgal? Bűnbeteg. Itt van a recept, amit az orvos felírt. Nagyon sok orvosság van. Úgy éreztem, hogy az összes rajtam volt ma ezen a reggelen. Még mindig körülöttem van, és tudom, hogy ebben az orvosságban Örök Élet van, mert ez egy kis srácból kereszténnyé tett engem, egy Istenben hívővé. Valami felkavarta a lelkemet és elküldött szerte a világba, Tommy Osborn és mások, és ez téged is el fog küldeni. Mi a baj a gyülekezettel? Ez azért van, mert visszautasították a receptet. Ennyi az egész, ezért van. Nincs balzsam Gileádban? Nincs ott orvos? Ó, igen, nekünk vannak orvosaink. Vannak balzsamjaink. Miért... Nem fogunk valami hamis receptet adni nekik. Mi a jó receptet fogjuk felírni. Így van.

26 Péter mondta, hogy „Ez recept.” Dr. Simon Péternek jó volt az elképzelése. Megmondta, hogy mit kell tennünk, és hogy meddig fog tartani. Azt mondta, „néktek és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.” Ez a recept működni fog. Ez meg fogja gyógyítani az embereket a bűntől, hogyha csak egyszerűen elfogadják a receptet. „Mit kell tennünk, hogy meg legyünk mentve?” És felírta a receptet. „Van balzsam Gileádban. Van egy orvosság. És van egy orvos is.” Akkor miért halnak meg az emberek? Miért halnak meg az emberek a bűneikben? Mert elutasítják a receptet, és hogy betöltsék azt. Hiszitek ezt? A Szent Szellem itt van most. Ez—ez Isten gyógyszere minden bűnbeteg lélek számára. Isten orvossága a Szent Lélek... Ó, úgy érzem, hogy ha nem lenne olyan késő, újrakezdeném a prédikálást, csak annyira fel vagyok töltődve, és olyan jól érzem magam.

27 Hajtsuk meg a fejünket. Úr Jézus, a nagy Örök Életet adó, az igazak Szellemének hatalmas Atyja, köszönjük Neked ó, Urunk, a jóságodat és irgalmadat. Hálát szeretnék adni neked Uram ezért a kis gyülekezetért, azért, amiért kiállnak, és a jóságukért, és a—és a dolgokért, amit a Te nevedben tesznek. Ó, Atyánk Istenünk, a Biblia azt mondta, hogy Ő szikla a kietlen földön. És, hogy az Úrnak neve egy hatalmas bástya, ahova az igaz befut, és megmenekül. Ó, ezen a kietlen földön, ahol utazók vagyunk és látunk embereket, akiket elnyel a világ, formális gyülekezetek, közömbösek, a bűnben haldokolva, mert visszautasítják az orvosságot, milyen csodálatos dolog annak a kietlen földön lévő Sziklának a jelenlétébe jönni. Ó, bárcsak mindig ilyen lenne ez a gyülekezet, Atyám. Bárcsak így maradnának, betöltekezve az orvossággal. Ó, Uram Istenem, add meg ezt. Térjenek be ide fáradt lelkek és legyenek megmentve. Add meg Urunk.

28 Add meg nekik... Áldd meg a mi Williams testvérünket, mindkettőjüket, az idősebbet is és az ifjabbat is. Áldd meg ezeket a misszionáriusokat, akik mennek a harctérre, a segédpásztorokat, és a többieket más gyülekezetekből. Legyél a mi legdrágább testvérünkkel Tommy Osbornnal, Uram, ahogy városról-városra utazik a föld körül. Adj neki lelkeket. Tartsd meg ezt a kis gyülekezetet, ahogy meg van írva, „menedékvárként a viharban”, ahová visszafuthatunk, vagy ahonnan elindulhatunk missziózni, és ahol feltöltődhet a lelkünk, ahol felfrissülhetünk. Ó, Urunk, leülhetünk a tölgyfa árnyékába, és hallhatjuk az Úr angyalát hozzánk szólni. Mennyire hálásak vagyunk ezért. Imádkozom, hogy soha ne halványuljanak el a fények. Soha ne ürüljenek ki a hordók, és soha ne száradjanak ki a korszok, Urunk.

Etessék az Isten gyermekeit igazi doktorok, akik tisztán és érthetően fogják felírni a receptet, és az Igét prédikálják, és nem kötnek semmivel sem kompromisszumot. A Szent Lélek ébredése járja át ezt a helyet, Atyám, ahogy egy testvér említette nemrég. Hagy égjen ez minden szívben addig, amíg a bűnbeteg lelkek meggyógyulnak a bűntől, hogy így meg legyen nekik a Jézus Krisztus feltámadásának reménye és bizonyossága, aki eljön értük az utolsó napokban. Add meg ezt Atyánk, Jézus nevében imádkozunk. Ámen.

29 Ilyen csodálatos időt! Ó, számomra ez olyan, mint a menny. Bárki, aki beteg, emelje fel a kezét, és mondja, „Szeretném, ha imádkoznának értem.” Isten a gyógyító. Isten egy nagy gyógyító. Az utolsó negyvenöt percben, volt egy név, ami előttem volt. Nem tudom, hogy miért. Talán itt van az összejöveten vagy valahol, nem tudom. Én— a nevek... Valaki imádkozik, vagy valaki akar valamit. Nem tudom, hogy mi ez, de akár mi is legyen ez, az Úr meg fogja adni azt. Így hangzik a név, „Kozard” vagy valami... K-o-z-a-r-d vagy valami ilyesmi sorrendben. Úgy látszik, hogy még mindig előttem van ez a név, vagy hallom a fülemben a „Kozard” ot vagy Kozar, vagy valami ilyesmi:K-o-z-a-r-d. Talán valaki itt van valahol az összejöveten, akivel fog történni valami, de ez csak egyszerűen cseng ott a szíveben, és még mindig látom ezt a nevet. Valaki imádkozik valamiért valahol. Nos, az Úr Jézus mindent tud. Ő—Ő mindent megtesz és elkészít. Nos, ha beteg vagy akkor Hajtsuk meg a fejünket egy imádságra. Ó, Urunk...
